

Dosarul nr. 2ra-2330/19

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: I. Chirtoaca

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: L. Bulgac, V. Cotorobai, A. Panov

ÎNCHEIERE

24 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Ghenadie Pavliuc în interesele Marinei Cimpoieș și lui Ghenadie Cimpoieș,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Marina Cimpoieș și Ghenadie Cimpoieș împotriva Companiei de Asigurări „General Asigurări” Societate pe Acțiuni cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 5 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Marina Cimpoieș și Ghenadie Cimpoieș și s-a menținut hotărârea din 15 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 9 februarie 2018, Marina Cimpoieș și Ghenadie Cimpoieș, fiind reprezentați de avocatul Ghenadie Pavliuc, au depus cerere de chemare în judecată împotriva CA „General Asigurări” SA, solicitând încasarea sumei de 52 771, 60 de lei, formată din: 700 lei pentru actul de examinare a automobilului; 43 427, 65 de lei, diferența din suma prejudiciului material cauzat în urma deteriorării autoturismului de model „Hyundai-ix35”; 150 de lei taxa de stat; 5 000 lei cheltuieli de asistență juridică și 3 493, 95 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamanții au indicat că la 20 noiembrie 2017, în orașul Briceni, pe str. Crâlov, Victor Dumitraș conducând autocamionul de model „Mercedes Sprinter 216CDI”, manifestând imprudență la trafic, a comis tamponarea autoturismului de model „Hyundai-ix35”, înregistrat în Federația Rusă și care aparține reclamanților cu drept de proprietate.

Ca urmare a impactului, autoturismul de model „Hyundai-ix35” a fost deteriorat considerabil, valoarea prejudiciului, conform actului de examinare al mijlocului de transport auto nr. 3206/12A din 29 decembrie 2017, constituie suma de 164 753,70 de lei, iar cheltuielile de executare și întocmire a actului de examinare a automobilului alcătuiesc suma de 700 lei.

Au menționat că la 21 noiembrie 2017, de către organul de constatare din cadrul Inspectoratului de Poliție Briceni, în privința lui Victor Dumitraș a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, conform semnelor prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional și în aceeași zi ultimului i-a fost aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 24 u.c., echivalentului a 1 200 lei, cât și sancțiunea complementară 6 puncte de penalizare.

Respectiv, vinovat de încălcarea Regulamentului circulației rutiere și de cauzarea pagubei a fost recunoscut șoferul mijlocului de transport „Mercedes 216CDI”, Victor Dumitraș, care deținea la acel moment certificatul de asigurare obligatorie de răspundere civilă a deținătorilor de autovehicul nr. RCAI-002957721, eliberată de CA „General Asigurări” SA.

La 4 ianuarie 2018 reclamanții s-au adresat pârâtului cu o somație privind restituirea benevolă a sumei despăgubirii de asigurare în mărimea indicată, însă acesta a achitat doar suma de 121 326,05 lei, ceea ce nu corespunde costul materialelor, cât și a lucrărilor necesare pentru recondiționarea autoturismul de model „Hyundai-ix35”, în cazul dat nu a fost achitată integral suma despăgubirilor de asigurare, rămânând neachitată o diferență de 44 127,65 de lei.

La 27 ianuarie 2018, reclamanții au fost nevoiți să revină din Federația Rusă pentru a negocia achitarea diferenței despăgubirii de asigurare în mărime de 44 127,65 de lei și, în privința aceasta, la data de 29 ianuarie 2018 au înaintat repetat o reclamație, la care nu au primit nici un răspuns, astfel fiind ignorați de CA „General Asigurări” SA.

Au indicat că și de această dată au suportat cheltuieli suplimentare în sumă de 76,11 euro și 1 908 lei pentru zborul cu avionul tur-retur.

În concluzie, reclamanții au remarcat că toate cheltuielile menționate urmează să fie compensate de către CA „General Asigurări” SA.

Prin hotărârea din 15 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins integral cererea de chemare în judecată depusă de Marina Cimpoieș și Ghenadie Cimpoieș împotriva CA „General Asigurări” SA, ca fiind neîntemeiată.

La 14 ianuarie 2019, Marina Cimpoieș și Ghenadie Cimpoieș, fiind reprezentați de avocatul Ghenadie Pavliuc, au declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând, casarea ei și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 5 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Marina Cimpoieș și Ghenadie Cimpoieș și s-a menținut hotărârea din 15 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea soluției, instanța de apel a conchis că în situația în care reclamanții nu au obiectat împotriva determinării quantumului prejudiciului de către unitatea de specialitate propusă de către compania de asigurare, nu au prezentat instanței probe pertinente și concludente care ar infirma corectitudinea calculelor efectuate de respectiva unitate de specialitate, pretențiile acestora privitor la achitarea diferenței de 44 127,65 lei nu sunt întemeiate. Iar, hotărârea adoptată de prima instanță în acest sens este legală și întemeiată. Pe cale de consecință, instanța de apel a conchis că este întemeiată hotărârea primei instanțe și în partea prin care au fost respinse și celelalte cerințe care derivă din prima.

La 5 noiembrie 2019, avocatul Ghenadie Pavliuc în interesele Marinei Cimpoieș și lui Ghenadie Cimpoieș, a declarat recurs împotriva deciziei din 5

septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului, reprezentantul recurenților a exprimat dezacordul cu hotărârile instanțelor de judecate ierarhic inferioare, invocând că sunt neîntemeiate și pasibile de a fi casate.

A relatat că, reieșind din circumstanțele de fapt ale cauzei și probele administrate, raportate la prevederile legale ce guvernează speța, instanțele de judecată ierarhic inferioare urmau să admită integral acțiunea.

Consideră că instanțele de judecată urmau să aprecieze critic proba invocată de reprezentantul CA „General Asigurări” SA cu privire la plata despăgubirilor de asigurare, prin care a fost stabilită despăgubirea de asigurare a autovehiculului avariat de model „Hyundai-ix35” în mărime de 121 326,05 lei, deoarece proba menționată nu poate substitui raportul de evaluare a pagubei nr. 3206/12A din 29 decembrie 2017 întocmit de un expert evaluator și stabilind suma de 164753,70 de lei.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost depusă la 5 noiembrie 2019, respectiv Colegiul constată că recursul este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 2 decembrie 2019 în adresa intimatului a fost expediată copia cererii de recurs depuse avocatul Ghenadie Pavliuc în interesele Marinei Cimpoieș și lui Ghenadie Cimpoieș, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs. Însă, în termenul stabilit intimatul CA „General Asigurări” SA nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Ghenadie Pavliuc în interesele Marinei Cimpoieș și lui Ghenadie Cimpoieș nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Ghenadie Pavliuc în interesele Marinei Cimpoieș și lui Ghenadie Cimpoieș.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Victor Burduh

Dumitru Mardari